

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 9.11.2006
Sayı : 310

10/389-2719/63135

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çocuk istismarının en tehlikeli boyutlu olan cinsel sömürü; özellikle son 5 yılda büyük artış göstermiştir. Cinsel sömürüyü oluşturan çocuk pornografisi, çocukların cinsel obje olarak görüntülenmesidir. Çocuk fuhuşuysa, çocukların fuhuş sektöründe pazarlanmasıdır.

Yoksulluk ve iç göç çocuğa yönelik şiddeti, sömürüyü arttıran temel nedenlerdir. Özellikle aile içi şiddet, çocuğu sokağa ve organize suç örgütlerinin kucağına itmektedir. Çetelere katılan, suç işleyen çocukların sayısı artmaktadır.

Bu konudaki rakamsal verilerse yeterli değildir. Kısıtlı çalışmalar, 12-18 yaş arası kız çocuklarının özellikle Diyarbakır ve İstanbul'da fuhuş sektöründe kullanıldığı şeklindedir. Çocukların kullanıldığı yerli yapım porno filmler de tezgah satıcılarından kolaylıkla elde edilebilmektedir.

Çocuğun, sağlıklı cinsel yaşamını ve üreme sağlığının tehdit eden; erken yaşata gebelik, doğum, sağlıksız koşullarda, hekim uygulaması olmaksızın düşük yapma, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonların yayılması gibi sağlık sorunlarını da bünyesinde barındıran cinsel istismar, bir halk sağlığı problemidir.

Organize suç örgütlerinin uyuşturucu, fuhuş ve porno üçgeninde kazanç amacıyla çocuğu kullanmaları; sokakta yaşayan ve çalışan çocuk problemleriyle, çocuğun cinsel istismarı probleminin şekil değiştirmesine, daha komplike bir boyut kazanmasına neden olmaktadır.

Birleşmiş Milletlerin Çocuk Hakları Sözleşmesinin Çocuk Satışı, Çocuk Fuhuşu ve Çocuk Pornografisi Ek Protokolüne göre; Türkiye konuyla ilgili yasal düzenlemeleri yapmanın yanı sıra, uygulamanın işlerliğini sağlamaktan ve çocuğa yönelik cinsel sömürüyü önlemekten sorumludur.

BM Çocuk Hakları Komitesi, Ek Protokole ait Türkiye'nin SHÇEK tarafından hazırlanan dönemsel raporu hakkında;

Üstlenilen eşgüdüm ve denetim faaliyetlerinin yetersizliğinden,

Çocuk satışı, fahişeliği ve pornografisine özgü merkezi ve yerel özel bir Eylem Planının olmayışından,

İnternet kullanımına ilişkin 2005-2015 Ulusal Eylem Planında öngörülen önlemler hakkındaki bilgi eksikliğinden,

İnsan Ticaretiyle Mücadele Ulusal Eylem Planının uygulanması için doğrudan bütçe tahsis edilmemiş olmasından,

Kamunun, devlet görevlilerinin, güvenlik, sosyal hizmetler, eğitim ve sağlık gibi kamu idaresi sektörlerinin bilinçlendirilmesi çabalarının yetersizliğinden,

Ek Protokol hükümlerinin okul müfredatı da dahil olmak üzere, çocuklara yaygın şekilde öğretilmemesinden,

Ek Protokolde düzenlemelerin pratikte uygulanması hakkındaki bilgi (yaş, cinsiyet ve azınlık grubuna göre dağılımı yapılmış veriler, ülke genelinde çocuk satışı, fahişeliği ve pornografisinin yaygınlaşmasıyla ilgili araştırmalar...) eksikliğinden,

Çocuklara yönelik cinsel sömürü vakalarındaki artıştan,

Konu hakkında yararlanılabilir tam bilginin, sistematik denetim ya da şikayet mekanizmasının olmayışından,

Böylece nedenlerin, temel sebeplerin kapsamının ve bağlı sorunların ele alınmalarının zorluk arz etmesinden,

↓

Ek Protokolde yasaklanan suçlardan mağdur olan çocuklar için sunulan mevcut hizmetlerin, sistematik ve yaygın olmamasından, Bu hizmetlerden kimin sorumlu olduğunun, hizmet sunanlara, hangi düzenlemenin yol gösterdiğinin açık olmamasından,

Çocuk satışı, fahişeliği ve pornografisinin kamuda tartışılmasından, kamu bilincinin eksikliğinden,

Ek protokolde düzenlene suçları oluşturan eylemlerin önlenmesi, bu eylemlerden sorumlu kişilerin araştırılması, soruşturulması, kovuşturulması ve cezalandırılması için yapılan bölgesel ve iki taraflı düzenlemeler hakkındaki bilgi eksikliğinden, endişe duyduğuna dair nihai gözlem raporu vermiştir.

Mevcut durumun saptanması, bu konuda rol alacak tarafların görev tanımlarının yapılması, işbirliği alanlarının belirlenmesi için çalışmalara başlamak gerekmektedir.

Ülkemizde yaşananlar ve Komitenin endişeleri ışığında, Anayasa'nın 98. İktüzüğün 104. ve 105. maddeleri uyarınca, çocukların cinsel sömürsünü önlemek, mevcut durum ile temel sebepleri saptamak ve gerekli tedbirlerin alınmasını sağlamak için Çocuklara Yönelik Cinsel Sömürüyü Araştırma Komisyonu kurulması hususunda gereğini arz ederiz.

↓

- 1- Güldal OKUDUCU – İstanbul
 - 2- Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale
 - 3- Uğur AKSÖZ – Adana
 - 4- Ramazan Kerim ÖZKAN – Burdur
 - 5- Abdurrezzak ERTEN – İzmir
 - 6- Vezir AKDEMİR – İzmir
 - 7- Enver ÖKTEM – İzmir
 - 8- Ali OKSAL – Mersin
 - 9- Uğur AKSÖZ – Adana
 - 10- Ufuk ÖZKAN – Manisa
 - 11- Canan ARITMAN – İzmir
 - 12- Feridun AYVAZOĞLU – Çorum
 - 13- Mehmet Nuri SAYGUN – Tekirdağ
 - 14- Erdal KARADEMİR – İzmir
 - 15- Ahmet ERSİN – İzmir
 - 16- Halil ÜNLÜTEPE – Afyonkarahisar
 - 17- Ali Rıza BODUR – İzmir
 - 18- Ziyattin YAĞCI – Adana
 - 19- Nurettin SÖZEN – Sivas
 - 20- Sedat PEKEL – Balıkesir
 - 21- Erol TINASTEPE – Erzincan
 - 22- İsmail ÖZAY – Çanakkale
 - 23- Atila EMEK – Antalya
 - 24- Nadir SARAÇ – Zonguldak
 - 25- Şefik ZENGİN – Mersin
 - 26- Mehmet Vedat MELİK – Şanlıurfa
 - 27- Mehmet IŞIK – Giresun
 - 28- Ahmet Sırrı ÖZBEK – İstanbul
 - 29- Kemal SAĞ – Adana
 - 30- Harun AKIN – Zonguldak
 - 31- Yakup KEPENEK – Ankara
 - 32- İlyas Sezai ÖNDER – Samsun
 - 33- Mehmet Ali ARIKAN – Eskişehir
 - 34- Mehmet KARTAL – Van
 - 35- Osman KAPTAN – Antalya
 - 36- Gürol ERGİN – Muğla
 - 37- Abdulaziz YAZAR – Hatay
 - 38- Sıdika SARİBEKİR – İstanbul
 - 39- Mehmet S. KESİMOĞLU – Kırklareli
 - 40- Muherrem TOPRAK – İzmir
 - 41- Özlem ÇERÇİOĞLU – Aydın
 - 42- Tuncay ERCENK – Antalya
 - 43- N. Gaye ERBATUR – Adana
 - 44- Bihlun TAMAYLIĞIL – İstanbul
-